

[N. Chr. Christensen.]

punkt; det er et synspunkt, som vi har set udtrykt på samme måde i den socialdemokratiske presse, i den radikale presse, i den konservative presse, i venstres presse og i presse uden for partierne. Jeg håber på, at vi i samarbejde med den højtærede minister og senere med den nye generaldirektør kan nå frem til en mere rimelig ordning end den, vi i dag har med hensyn til postudbringelse, og her tænker jeg på det, som jeg indledede med at sige, udbringningen i landkommunerne. Hvorfor skal folk i landkommunerne betale mere, end vi skal i provinsbyerne, for at få en avis, der er 24 timer gammel? Mange steder kommer avisen ikke ud før 24 timer efter, at den har forladt stemplet. Hvorfor kan man ikke indføre den rationalisering — det stiller jeg som et spørgsmål til den højtærede minister, og selv om det måske ikke kan besvares her i dag, vil det sikkert kunne besvares under udvalgsarbejdet — hvorfor kan man ikke rationalisere således, at også udbringningen på landet bliver af en mere moderne karakter end i dag? Jeg synes ikke, det er rimeligt, at landposten triller fra hus til hus og fra gård til gård, men jeg tror, man ligesom i udlandet må kunne finde ud af at bringe disse aviser ud med små biler eller andre motorkøretøjer og finde opsamlingssteder; på denne måde kan man nå frem til noget rationelt.

Når man bruger det udtryk, at det i virkeligheden er tabgivende for postvæsenet at have denne avisudbringning, vil jeg nok spørge, hvordan man i det hele taget skulle bevare landpostbudene, hvis de ikke havde avisen at gå med, men kun havde breve at gå med; hvis de ikke kom ud med aviserne, ville grundlaget for deres eksistensberettigelse svinde bort. Dertil kommer, at aviserne er postvæsenets virkelig gode og faste kunder, som postvæsenet kan regne med at få et stort beløb fra i hvert kvartal. Men postvæsenet undser sig ikke for, når det opkræver pengene for disse blade, at gemme pengene hen et eller andet sted i næsten en måned, inden vi får dem, og uden rente herfor. Hvor mange penge mon postvæsenet har scoret på denne foreretning? En stor del af de penge, der kræves ind, får vi oven i købet først 2½ måned efter, at de er opkrævet ude hos abonnenten.

Nu ser jeg nok, at den højtærede minister ryster på hovedet, men jeg er ikke sikker på, at den højtærede minister er helt klar over... (*Ministeren for offentlige arbejder* [Lindberg]: Det var ikke af det!). Nå, det var af det andet. Ja men jeg er alligevel ikke sikker på, at ministeren er helt klar over, hvorledes forholdene er, men vi vil i al venskabelighed gerne snakke om disse priser og navnlig om disse høje procentsatser.

De andre ting i lovforslaget, nemlig det, der angår ugeblade og tidsskrifter, og det, der angår forhøjelser på pakker o. s. v., er tekniske forhold, men også hårdt ramrende for visse kategorier, og vi må se nærmere på det. Hvis jeg må blive i pressesproget — og jeg håber ikke, den højtærede minister vil føle sig fornærmet over det — vil jeg sige, at jeg tror, at dette lovforslag trænger til en korrektur ligesom et tidligere lovforslag, der blev fremsat og derefter gennemgik en ganske betydelig korrektur. Ministeren var jo glad, for han fik sine penge, og det får han såmænd også nok denne gang, hvis han kan bevise, at det er nødvendigt, at han skal have disse penge.

Den højtærede minister for offentlige arbejder har givet udtryk for, at det er en forretning — nu ser jeg, at den højtærede minister peger på den højtærede finansminister, og det forstår jeg i for sig godt, for derved giver han jo udtryk for, at det er afgifter, man vil have, og ikke en forhøjelse af posttaksterne. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede minister for offentlige arbejder, for trafik og for postvæsen, at vi tilsiger vor medvirken i et udvalgsarbejde, der skal gå ud på at få fremskaffet de oplysninger, som er nødvendige for at belyse hele denne sag. Så ender det såmænd nok som i 1957 — idet vi dog erkender, at der har fundet en prisstigning sted, som vi bliver nødt til at betale noget til — med, at lovforslaget på den ene eller den anden måde kommer frem til afstemning her i tinget, og at ministeren får de penge, der er nødvendige, men med en helt anden og rimeligere byrdefordeling end den, der nu er foreslået.

Holmberg: Med hensyn til lovforslaget vedrørende postloven er jeg stort set enig med mit partis ordfører, det ærede medlem hr.